

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/2240

af 25. november 2015

om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I en række ministererklæringer (Manchester den 24. november 2005, Lissabon den 19. september 2007, Malmø den 18. november 2009 og Granada den 19. april 2010) opfordrede ministrene Kommissionen til at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne ved at gennemføre interoperabilitetsløsninger på tværs af grænser og sektorer, som kan åbne mulighed for mere effektive og sikre offentlige tjenester. Desuden har medlemsstaterne anerkendt, at der skal tilbydes bedre offentlige tjenester ved hjælp af færre ressourcer, og at potentialet i e-forvaltning kan udnyttes bedre ved at udvikle en samarbejdskultur og forbedre vilkårene for interoperabilitet i europæiske offentlige forvaltninger.
- (2) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 19. maj 2010 med titlen »En digital dagsorden for Europa« (DAE), et af flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien, at interoperabilitet er afgørende med henblik på at maksimere det samfundsmæssige og økonomiske potentiale af informations- og kommunikationsteknologi (IKT), og at den digitale dagsorden derfor kun kan være effektiv, hvis interoperabiliteten er sikret.

⁽¹⁾ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 140 af 28.4.2015, s. 47.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.11.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.11.2015.

- (3) Kommissionen fremlagde i sin meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Interoperabilitet som forudsætning for europæiske offentlige tjenester«, den europæiske interoperabilitetsstrategi (EIS) og den europæiske interoperabilitetsramme (EIF).
- (4) Interoperabilitet gør det lettere at gennemføre politikker og rummer et stort potentiale med hensyn til at undgå elektroniske barrierer i forbindelse med overskridelse af grænserne og fremme opkomsten af nye, eller konsolidere udviklingen af eksisterende, fælles offentlige tjenester på EU-plan. De politikområder, der beskrives i de følgende betragtninger, er særligt afhængige af interoperabilitet for at kunne gennemføres effektivt.
- (5) For så vidt angår det indre marked kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾, at medlemsstaterne giver tjenesteudbydere mulighed for at afvikle alle procedurer og formaliteter, der er nødvendige for at udbyde en tjenesteydelse uden for deres etableringsmedlemsstat, ad elektronisk vej og på tværs af grænserne.
- (6) På det selskabsretlige område kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU ⁽²⁾, at medlemsstaternes centrale handels- og selskabsregistre skal være interoperable via en central platform. En sammenkobling af selskabsregistre vil sikre grænseoverskridende udveksling af oplysninger mellem registre, lette virksomheders og borgernes adgang til oplysninger om virksomheder på EU-plan og dermed forbedre retssikkerheden i erhvervsmiljøet i Unionen.
- (7) På miljøområdet kræver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽³⁾, at der skal vedtages fælles gennemførelsesregler med fastlæggelse af tekniske ordninger for interoperabiliteten. Navnlig fastslås det i direktivet, at de nationale infrastrukturer skal tilpasses, så det sikres, at geografiske datasæt og tjenester er interoperable og tilgængelige på tværs af grænser i Unionen.
- (8) På området for retlige og indre anliggender er forbedret interoperabilitet mellem europæiske databaser grundlaget for visuminformationssystemet ⁽⁴⁾, Schengeninformationssystemet II ⁽⁵⁾, det europæiske fingeraftrykssystem ⁽⁶⁾ og ejustice-portalen ⁽⁷⁾. Endvidere opfordrede Rådet i sine konklusioner af 24. september 2012 til indførelse af den europæiske lovgivningsidentifikator (ELI) og understregede behovet for interoperabel søgning på og udveksling af juridiske oplysninger, som er offentliggjort i nationale officielle tidender og lovtidender, gennem anvendelse af entydige identifikatorer og strukturerede metadata. Et samarbejde mellem det europæiske agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og det program, der indføres ved nærværende afgørelse, kan give synergier, som vil være til gavn for opnåelsen af deres respektive mål.
- (9) Interoperabilitet inden for lokale, nationale og europæiske offentlige forvaltninger fremmer opnåelse af de mål, som Europa-Parlamentet opstillede i sin beslutning af 29. marts 2012 om rapporten om unionsborgerskab 2010: Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder.
- (10) Interoperabilitet har været en central succesfaktor for told, skatter og afgifter, hvor man anvender transeuropæiske IKT-systemer i medlemsstaterne, og som støtte til interoperable virksomhedstjenester finansieret under programmerne Fiscalis 2013 og Told 2013. Disse programmer er gennemført og administreret af Kommissionen og de nationale forvaltninger. Erfaringerne fra programmerne Fiscalis 2013 og Told 2013 er

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

tilgængelige til deling og genanvendelse på andre politikområder. Hertil kommer, at medlemsstaterne og Kommissionen i Rådets konklusioner af 26. maj 2014 om forvaltningsreformen af EU's toldunion opfordredes til at udvikle en strategi vedrørende it-systemer, der styres og drives i fællesskab, på alle toldrelaterede områder.

- (11) På sundhedsområdet indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU ⁽¹⁾ regler, som skal lette adgangen til sikre grænseoverskridende sundhedsydelse af høj kvalitet. Mere specifikt oprettede det direktiv e-sundhedsnetværket, som skal arbejde med interoperabilitetsudfordringen mellem elektroniske sundhedssystemer. E-sundhedsnetværket kan vedtage retningslinjer for, hvilke datasæt der som minimum skal udveksles hen over grænserne i tilfælde af uplanlagte og akutte sundhedstjenester, og om e-recepttjenester på tværs af grænser.
- (12) På området for europæiske fonde kræver artikel 122 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾, at al informationsudveksling mellem støttemodtagerne og forvaltningsmyndighederne, certificeringsmyndigheder, revisionsmyndigheder og formidlende organer gennemføres ved hjælp af elektroniske dataudvekslingssystemer. Disse systemer skal lette interoperabiliteten med nationale rammer og EU-rammer og sikre, at støttemodtagerne kun behøver at indsende de nødvendige oplysninger én gang.
- (13) På området for informationer fra det offentlige understreges det i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU ⁽³⁾, at offentlige myndigheder, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, skal stille deres dokumenter til rådighed i et åbent og maskinlæsbart format sammen med deres metadata med den bedst mulige præcision og granularitet og i et format, der sikrer interoperabilitet, anvendelse og tilgængelighed.
- (14) På området for elektronisk identifikation indfører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽⁴⁾ en interoperabilitetsramme med henblik på sikring af nationale elektroniske identifikationsordningers interoperabilitet.
- (15) På området for IKT-standardisering fremhæves interoperabilitet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ⁽⁵⁾ som et vigtigt resultat af standardiseringen.
- (16) På området for forskning og innovation fremgår det tydeligt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽⁶⁾ om Horisont 2020, at interoperable løsninger og standarder inden for IKT er centrale forudsætninger for partnerskaber mellem virksomheder på EU-plan. Samarbejde via fælles, åbne teknologiplatforme med afsmitnings- og løftestangsvirkninger vil tillade en bred vifte af interessepartier at drage fordel af nye udviklingstendenser og skabe yderligere innovation.
- (17) På området for offentlige udbud forpligter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ⁽⁷⁾, 2014/24/EU ⁽⁸⁾ og 2014/25/EU ⁽⁹⁾ medlemsstaterne til at indføre elektroniske indkøbsprocedurer. De fastsætter,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

at de værktøjer og anordninger, der bruges til elektronisk kommunikation, og deres tekniske karakteristika skal være kompatible med almindeligt anvendte produkter inden for IKT. Herudover indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU ⁽¹⁾ bestemmelser om udvikling af en europæisk standard for elektronisk fakturering inden for offentlige indkøb med henblik på at sikre, at de elektroniske faktureringssystemer i Unionen er interoperable.

- (18) Det er derfor vigtigt, at politikken vedrørende interoperabilitet og dens anvendelsesmuligheder samordnes på EU-plan på den måde, der er den mest effektive, og som er så lydhor over for brugeren som muligt. For at fjerne fragmenteringen på interoperabilitetsområdet i Unionen bør en fælles forståelse af interoperabilitet i Unionen og en holistisk tilgang til interoperabilitetsløsninger fremmes.
- (19) Interoperabilitet er også et grundlæggende element i Connecting Europe-faciliteten (CEF), som blev indført med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽²⁾ inden for bredbåndsinfrastruktur og -tjenester. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 ⁽³⁾ om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur nævnes det udtrykkeligt, at interoperabilitet, konnektivitet, bæredygtig udbredelse, drift og opgradering af transeuropæiske digitaltjenesteinfrastrukturer samt samordning på EU-plan er en række af de operationelle prioriteter for CEF. Navnlig forordning (EU) nr. 283/2014 foreskriver såkaldte byggesten, som f.eks. e-identifikation, e-levering og automatisk oversættelse, for at lette interoperabilitet på tværs af grænserne.
- (20) På politisk niveau har Rådet gentagne gange krævet endnu større interoperabilitet i Europa og en fortsat indsats for at modernisere de europæiske offentlige forvaltninger. Det Europæiske Råd understregede i sine konklusioner vedtaget den 24. og 25. oktober 2013, at moderniseringen af de offentlige forvaltninger skulle fortsætte gennem hurtig gennemførelse af tjenester såsom e-forvaltning, e-sundhed, e-fakturering og e-udbud, som forudsætter interoperabilitet. Medlemsstaternes engagement er afgørende for at sikre en hurtig udbredelse af et interoperabelt digitalt samfund i Unionen samt inddragelse af offentlige forvaltninger i indsatsen for at fremme anvendelse af onlineprocedurer. For at etablere en mere effektiv, forenklet og brugervenlig digital forvaltning kan det endvidere være nødvendigt at foretage visse tilpasninger i de offentlige forvaltninger i Europa med medlemsstaternes støtte. Effektive offentlige onlinetjenester er afgørende for at fremme erhvervslivets og borgernes tillid til digitale tjenester.
- (21) Hvis man kun betragter interoperabilitet inden for den enkelte sektor, er der risiko for, at der vedtages forskellige eller inkompatible løsninger på nationalt niveau eller på sektorniveau, hvilket vil skabe nye elektroniske barrierer, der hindrer funktionen af det indre marked og den tilhørende frie bevægelighed og undergraver det åbne og konkurrenceprægede marked og leveringen af tjenester af almen interesse til virksomheder og borgere. For at mindske denne risiko bør medlemsstaterne og Unionen styrke deres fælles indsats for at undgå en opsplitning af markedet. De bør sikre interoperabilitet på tværs af grænser og sektorer i forbindelse gennemførelsen af lovgivning og samtidig reducere den administrative byrde og omkostningerne og forbedre effektiviteten, og de bør fremme fælles vedtagne IKT-løsninger og sikre en hensigtsmæssig styring.
- (22) Ved indførelse, forbedring eller drift af fælles løsninger bør alle initiativer, hvor det er hensigtsmæssigt, baseres på eller ledsages af deling af erfaringer og løsninger samt udveksling og fremme af bedste praksis, teknologineutralitet og tilpasningsevne, mens principperne om sikkerhed, privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger altid bør håndhæves. I den forbindelse bør overensstemmelsen med EIF, åbne standarder og specifikationer fremmes.
- (23) Flere på hinanden følgende programmer har sigtet mod at skabe en sammenhængende udvikling og gennemførelse af globale og sektorbaserede strategier for interoperabilitet, lovgivningsmæssige rammer, retningslinjer, tjenester og redskaber til at opfylde kravene i henhold til EU-dækkende politikker, f.eks.:

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14).

i) programmet om elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (1999-2004) (»IDA-programmet«), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1719/1999/EF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/1999/EF ⁽²⁾; ii) programmet om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltnings-tjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (2005-2009) (»IDABC-programmet«), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF ⁽³⁾; og iii) programmet om interoperabilitets-løsninger for europæiske offentlige myndigheder (2010-2015) (»ISA-programmet«), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF ⁽⁴⁾. Det program, der indføres ved nærværende afgørelse, bør bygge på erfaringerne fra disse programmer.

- (24) Aktiviteter under IDA-, IDABC- og ISA-programmerne har ydet vigtige bidrag til at sikre interoperabiliteten i den elektroniske udveksling af oplysninger mellem europæiske offentlige forvaltninger. Europa-Parlamentet anerkendte i sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — e-forvaltning som spydspids, ISA-programmets bidrag og overordnede rolle med hensyn til at definere, fremme og støtte gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger og -rammer for de offentlige forvaltninger i Europa, skabe synergier og fremme genanvendelse af softwareløsninger og omsætte deres interoperabilitetskrav til specifikationer og standarder for digitale tjenester.
- (25) Afgørelse nr. 922/2009/EF udløber den 31. december 2015. Der er derfor behov for et nyt EU-program vedrørende interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (»ISA²-programmet«) for at udvikle, opretholde og fremme en helhedsorienteret tilgang til interoperabilitet med henblik på at undgå fragmentering af interoperabilitetslandskabet i Unionen, fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden side, identificere, skabe og drive interoperabilitets-løsninger, der støtter gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, samt fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger.
- (26) Ud over europæiske offentlige forvaltninger er også virksomheder og borgere slutbrugere af interoperabilitets-løsninger, fordi de bruger elektroniske offentlige tjenester, som offentlige forvaltninger yder. Princippet om, at brugerne er i centrum anvendes navnlig til slutbrugere af interoperabilitetsløsninger. Ved virksomheder bør navnlig forstås som omfattende små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og mikrovirksomheder i betragtning af disses værdifulde bidrag til Unionens økonomi.
- (27) Fælles rammer og løsninger, der etableres eller drives under ISA²-programmet, bør så vidt muligt udgøre et interoperabilitetslandskab, der letter interaktionen mellem europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere og sikrer, letter eller muliggør interoperabilitet på tværs af grænser eller sektorer.
- (28) Det bør være muligt at gennemføre aktioner under ISA²-programmet ved brug af en »iterativ tilgang«.
- (29) Da stadig flere offentlige tjenester går over til »digital betjening som udgangspunkt«, er det vigtigt at maksimere effektiviteten af de offentlige investeringer i IKT-løsninger. Sådant effektivitet bør lettes ved at sikre, at leveringen af sådanne tjenester planlægges på et tidligt stadie og om muligt sker gennem deling og genanvendelse af løsninger, således at man får størst muligt udbytte af de offentlige investeringer. ISA²-programmet bør bidrage til opfyldelsen af dette mål.
- (30) Interoperabilitet og følgelig de løsninger, der etableres og drives under ISA²-programmet, bidrager til at udnytte potentialet i digital forvaltning og digitalt demokrati fuldt ud ved at gøre det muligt at implementere »one stop shops« og levere gennemsigtige »end-to-end« offentlige tjenester og dermed opnå færre administrative byrder og lavere omkostninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1719/1999/EF af 12. juli 1999 om en række retningslinjer, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, for transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA) (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 1.)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/1999/EF af 12. juli 1999 om fastlæggelse af en række aktioner og foranstaltninger med henblik på at sikre interoperabilitet mellem og adgang til transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA) (EFT L 203 af 3.8.1999, s. 9).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2004/387/EF af 21. april 2004 om interoperabel levering af paneuropæiske e-forvaltnings-tjenester til offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (Idabc) (EUT L 144 af 30.4.2004, s. 62).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA) (EUT L 260 af 3.10.2009, s. 20).

- (31) Som slutbrugere bør virksomheder og borgere også få gavn af fælles, genanvendelige og interoperable borgervendte (»front-office«) tjenester som følge af en bedre integration af procedurer og udveksling af data gennem europæiske offentlige forvaltningers bagvedliggende (»back-office«) systemer.
- (32) Unionen bør i alle sine aktiviteter respektere princippet om ligebehandling. Unionsborgere bør have ret til lige behandling af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Unionen bør tage hensyn til de krav, der er knyttet til bekæmpelse af social udstødelse. I den henseende bør tilgængelighed for alle integreres i udviklingen af interoperabilitetsstrategier for offentlige tjenester i hele Unionen, med særlig hensyntagen til de dårligst stillede borgere og de mest affolkede områder med det formål at bekæmpe den digitale kløft og udstødelse, som Europa-Parlamentet opfordrede til i sin beslutning af 20. april 2012 om et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — e-forvaltning som spydspids. De europæiske offentlige forvaltningers indførelse af elektroniske offentlige tjenester kræver en inklusiv tilgang (e-inddragelse), der kan gøre det muligt i nødvendigt omfang at yde teknisk støtte og uddannelse med henblik på at mindske skævhederne i anvendelsen af IKT-løsninger, samt at yde tjenesten gennem flere kanaler, herunder i relevant omfang ved at opretholde traditionelle former for adgang.
- (33) Interoperabilitetsløsninger under ISA²-programmet bør udvikles i overensstemmelse med slutbrugernes ret til, via deres internetforbindelse, at tilgå og distribuere information og indhold, benytte og levere applikationer og tjenester samt benytte terminaludstyr efter eget valg, uafhængigt af slutbrugerens eller leverandørens beliggenhed og af informationens, indholdets, applikationens eller tjenestens beliggenhed, oprindelse eller bestemmelsessted, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 ⁽¹⁾
- (34) ISA²-programmet bør være et instrument til modernisering af de europæiske offentlige forvaltninger. En modernisering af de europæiske offentlige forvaltninger og forøgelse af deres interoperabilitet vil yde et vigtigt bidrag til gennemførelsen af det digitale indre marked og sætte borgere i stand til at få fuldt udbytte af interoperable digitale tjenester, herunder fra digital forvaltning og digital sundhed, fortrinsvis ved fjernelse af hindringer såsom ikkeforbundne digitale tjenester. Manglende interoperabilitet undergraver ofte gennemførelsen af digitale end-to-end-tjenester og udviklingen af kvikskranker for virksomheder og borgere.
- (35) Interoperabilitet er direkte knyttet til og afhængig af anvendelsen af åbne specifikationer og standarder. ISA²-programmet bør fremme og, hvor det er hensigtsmæssigt, støtte hel eller delvis standardisering af eksisterende interoperabilitetsløsninger. Sådan standardisering bør opnås i samarbejde med andre standardiseringsaktiviteter på EU-plan, europæiske standardiseringsorganisationer og andre internationale standardiseringsorganisationer.
- (36) Ved at sikre interoperabilitet vil de europæiske offentlige forvaltninger forblive åbne og fleksible nok til at kunne udvikle sig og inkorporere nye udfordringer og områder. Interoperabilitet er en forudsætning for at undgå teknologisk fastlåsnings, muliggøre teknisk udvikling og fremme innovation. ISA²-programmet bør bidrage til interoperabiliteten mellem europæiske offentlige forvaltninger ved at udvikle interoperable løsninger og fælles rammer, der respekterer teknologineutraliteten med henblik på at undgå fastlåsnings og skabe mulighed for øget konkurrence og innovation, hvilket vil forbedre Unionens globale konkurrenceevne.
- (37) Moderniseringen af europæiske offentlige forvaltninger er en af de centrale forudsætninger for en vellykket gennemførelse af Europa 2020-strategien og det digitale indre marked. I den forbindelse viser Kommissionens årlige vækstundersøgelser fra 2011, 2012 og 2013, at kvaliteten af de europæiske offentlige forvaltninger har direkte indflydelse på det økonomiske miljø og derfor er afgørende for at stimulere produktivitet, konkurrenceevne, økonomisk samarbejde, vækst og beskæftigelse. Dette afspejles tydeligt i de landespecifikke henstillinger, som opfordrer til specifikke aktioner rettet mod en reform af den europæiske offentlige forvaltning.
- (38) Forordning (EU) nr. 1303/2013 har et tematisk mål om »styrkelse af institutionel kapacitet for offentlige myndigheder og interesseparter og effektiv offentlig forvaltning«. I den forbindelse bør ISA²-programmet samordnes med andre initiativer, som bidrager til moderniseringen af europæiske offentlige forvaltninger, navnlig hvad angår fremme af interoperabilitet, og stræbe efter synergier med dem.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

- (39) Interoperabilitet mellem europæiske offentlige forvaltninger vedrører alle forvaltningsniveauer: EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan. Derfor er det vigtigt at sikre, at ISA²-programmet får den bredest mulige deltagelse, og at der i løsningerne tages højde for forvaltningernes respektive behov samt for virksomhedernes og borgernes behov, hvor det er relevant.
- (40) Det er muligt for nationale, regionale og lokale forvaltninger at få støtte til deres bestræbelser gennem specifikke instrumenter under de europæiske struktur- og investeringsfonde, navnlig den del, der vedrører opbygning af institutionel kapacitet, herunder til uddannelse af de offentlige forvaltningers personale, hvor det er relevant. Et tæt samarbejde under ISA²-programmet bør maksimere de forventede fordele fra sådanne instrumenter ved at sikre, at de finansierede projekter overholder EU-dækkende interoperabilitetsrammer og -specifikationer såsom EIF.
- (41) Denne afgørelse fastlægger en finansieringsramme for hele ISA²-programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.
- (42) Det bør overvejes, om der kan anvendes førtiltrædelsesmidler til at lette kandidatlandes deltagelse i ISA²-programmet samt indførelse og efterfølgende gennemførelse af løsninger herfra i de pågældende lande.
- (43) ISA²-programmet bør bidrage til gennemførelse af eventuelle opfølgingsinitiativer i forbindelse med Europa 2020 og DAE. For at undgå dobbeltarbejde bør det tage højde for andre EU-programmer og -initiativer inden for IKT-løsninger, tjenester og infrastrukturer, navnlig CEF, Horisont 2020 samt den europæiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015, fastsat i Kommissionens meddelelse af 15. december 2010. Kommissionen bør samordne disse aktioner, når den gennemfører ISA²-programmet, og når den planlægger fremtidige initiativer, som kan påvirke interoperabiliteten. Med henblik på rationalisering bør planlægningen af ISA²-programmets udvalgsmøder så vidt muligt tage hensyn til de møder, der er planlagt i forbindelse med andre relevante EU-initiativer og -programmer.
- (44) Principperne og bestemmelserne i EU-ret om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽⁴⁾, bør finde anvendelse på løsninger, der drives under ISA²-programmet, og som indebærer behandling af personoplysninger. Sådanne løsninger bør følgelig anvende passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der sikrer, at EU-rettens databeskyttelseskrav overholdes. Navnlig bør personoplysninger som udgangspunkt kun behandles, hvis de er tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til det formål, hvortil de er indsamlet. Ved udformningen og fastlæggelsen af interoperabilitetsløsninger bør der tages passende hensyn til følgerne for beskyttelsen af personoplysninger.
- (45) I forbindelse med evalueringen af ISA²-programmet bør Kommissionen være særligt opmærksom på, hvorvidt de løsninger, som udarbejdes og gennemføres, har en positiv eller negativ indflydelse på moderniseringen af den offentlige sektor og imødekommer virksomhedernes og borgernes behov, for eksempel ved at mindske deres administrative byrder og omkostninger og ved at øge den generelle sammenkobling mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden.
- (46) Eventuelle nødvendige indkøb af eksterne tjenesteydelser i forbindelse med ISA²-programmet er underlagt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽⁵⁾ og i direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (47) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelsen af et rullende arbejdsprogram. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (48) I særligt hastende tilfælde bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, i behørigt begrundede tilfælde såsom ved risiko for afbrydelse af levering af tjenester, hvor hensynet til det fastsatte rullende arbejdsprogram nødvendiggør dette.
- (49) Målene for denne afgørelse, nemlig at udvikle, fastholde og fremme en helhedsorienteret tilgang til interoperabilitet, fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden, identificere, skabe og drive interoperabilitetsløsninger, der støtter gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter, samt fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi koordineringen på europæisk plan ville være vanskelig og dyr at etablere, men kan på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger bedre opfyldes på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og mål

1. Ved denne afgørelse oprettes for perioden 2016-2020 et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (»ISA²-programmet«).

Målene for ISA²-programmet er at:

- a) udvikle, fastholde og fremme en helhedsorienteret tilgang til interoperabilitet i Unionen med henblik på at undgå fragmentering af interoperabilitetslandskabet i Unionen
- b) fremme effektiv elektronisk interaktion på tværs af grænser og sektorer mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden og bidrage til udvikling af en mere effektiv, forenklet og brugervenlig digital forvaltning på det nationale, regionale og lokale plan af den offentlige forvaltning
- c) identificere, skabe og drive interoperabilitetsløsninger til støtte for gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter
- d) fremme genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger blandt europæiske offentlige forvaltninger.

ISA²-programmet skal tage hensyn til de sociale, økonomiske og andre aspekter af interoperabilitet samt den særlige situation for SMV'er og mikrovirksomheder for at forbedre interaktionen mellem europæiske offentlige forvaltninger på den ene side og mellem dem og virksomheder og borgere på den anden.

2. ISA²-programmet skal via EIF sikre en fælles forståelse af interoperabilitet og dens gennemførelse i medlemsstaternes forvaltninger. Kommissionen overvåger via ISA²-programmet gennemførelsen af EIF.

3. ISA²-programmet efterfølger og skal konsolidere, fremme og udvide ISA-programmets aktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »interoperabilitet«: det forhold, at adskilte og forskelligartede organisationer er i stand til at interagere med henblik på at nå gensidigt fordelagtige og vedtagne fælles mål, herunder også, at organisationerne udveksler information og viden, via de forretningsprocesser de understøtter, gennem dataudveksling mellem deres respektive IKT-systemer
- 2) »interoperabilitetsramme«: en fælles tilgang til interoperabilitet for organisationer, der ønsker at samarbejde om fælles levering af offentlige tjenester, som, inden for sit anvendelsesområde, fastlægger et sæt af fælles elementer såsom terminologi, begreber, principper, politikker, retningslinjer, anbefalinger, standarder, specifikationer og praksis
- 3) »fælles rammer«: referencearkitekturer, specifikationer, begreber, principper, politikker, anbefalinger, standarder, metoder, retningslinjer, semantiske elementer og lignende fremgangsmåder og dokumenter, betraget individuelt eller under ét som en helhed
- 4) »fælles tjenester«: den organisatoriske og tekniske evne til at levere et enkelt resultat til europæiske offentlige forvaltninger, herunder operationelle systemer, applikationer og digitale infrastrukturer af generisk art, der opfylder fælles brugerkrav på tværs af politikområder og geografiske områder, og deres understøttende operationelle styring
- 5) »generiske værktøjer«: systemer, referenceplatforme, fælles platforme og samarbejdsplatforme samt generiske komponenter, der opfylder fælles brugerkrav på tværs af politikområder og geografiske områder
- 6) »interoperabilitetsløsninger«: fælles tjenester og generiske værktøjer, som fremmer samarbejdet mellem adskilte og forskelligartede organisationer, og som enten finansieres og udvikles under ISA²-programmet alene eller udvikles i samarbejde med andre EU-initiativer, baseret på europæiske offentlige forvaltningers identificerede krav
- 7) »aktioner«: projekter og løsninger, som allerede har nået deres operationelle fase, og ledsageforanstaltninger
- 8) »projekt«: en tidsbegrænset sekvens af veldefinerede opgaver, der skal opfylde identificerede brugerbehov gennem en faseopdelt fremgangsmåde
- 9) »suspendede aktioner«: aktioner under ISA²-programmet, hvis finansiering er blevet suspenderet i en vis periode, men hvis mål stadig er gældende, og som fortsat er genstand for overvågning og evaluering under ISA²-programmet
- 10) »ledsageforanstaltninger«:
 - a) strategiske foranstaltninger
 - b) information, kommunikation af fordelene ved ISA²-programmet og bevidstgørende foranstaltninger rettet mod europæiske offentlige forvaltninger og i relevant omfang virksomheder og borgere
 - c) foranstaltninger til støtte for forvaltningen af ISA²-programmet
 - d) foranstaltninger vedrørende erfaringsdeling og udveksling og fremme af bedste praksis
 - e) foranstaltninger til fremme af genanvendelse af eksisterende interoperabilitetsløsninger
 - f) foranstaltninger rettet mod opbygning af fællesskabs- og kapacitetsopbygning, og
 - g) foranstaltninger rettet mod etablering af synergier med initiativer, som er relevante for interoperabilitet på andre af Unionens politikområder
- 11) »støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger«: de interoperabilitetsværktøjer, rammer, retningslinjer og specifikationer, som europæiske offentlige forvaltninger kan støtte sig til, når de designer, gennemfører og driver interoperabilitetsløsninger
- 12) »europæiske offentlige forvaltninger«: offentlige forvaltninger på EU-plan samt nationalt, regionalt og lokalt plan

- 13) »slutbrugere«: europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, og borgere
- 14) »centrale interoperabilitetsfaktorer«: interoperabilitetsløsninger, der er nødvendige for at muliggøre en effektiv elektronisk levering af offentlige tjenester på tværs af forvaltninger
- 15) »europæisk interoperabilitetsreferencearkitektur« eller »EIRA«: en generisk struktur, som forener principper og retningslinjer for gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger i Den Europæiske Union
- 16) »europæisk interoperabilitetskartografi« eller »EIC«: en samling af interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige forvaltninger, som stilles til rådighed af EU-institutioner og -medlemsstater, og som præsenteres i et fælles format og opfylder bestemte kriterier for genanvendelighed og interoperabilitet, som kan opføres i EIRA.

Artikel 3

Aktiviteter

ISA²-programmet skal støtte og fremme:

- a) vurdering, forbedring, drift og genanvendelse af eksisterende interoperabilitetsløsninger og fælles rammer på tværs af grænser eller sektorer
- b) udvikling, etablering, modning, drift og genanvendelse af nye interoperabilitetsløsninger og fælles rammer på tværs af grænser eller sektorer
- c) vurdering af IKT-mæssige konsekvenser af foreslået eller vedtaget EU-ret
- d) identifikation af lovgivningshuller på EU-plan og nationalt plan, som skader interoperabiliteten mellem europæiske offentlige forvaltninger på tværs af grænser eller sektorer
- e) udvikling af mekanismer for måling og kvantificering af fordelene ved interoperabilitetsløsninger, herunder metoder til beregning af omkostningsbesparelser
- f) kortlægning og analyse af det generelle interoperabilitetslandskab i Unionen gennem etablering, vedligeholdelse og forbedring af EIRA og EIC som instrumenter til at fremme genanvendelsen af eksisterende interoperabilitetsløsninger og til at identificere de områder, hvor sådanne løsninger fortsat mangler
- g) vedligeholdelse, ajourføring, fremme og overvågning af gennemførelsen af EIS, EIF og EIRA
- h) vurdering, ajourføring og fremme af eksisterende fælles specifikationer og standarder og udvikling, etablering og fremme af nye fælles specifikationer og åbne specifikationer og standarder gennem Unionens standardiseringsplatforme og i samarbejde med europæiske eller internationale standardiseringsorganisationer, hvor det er hensigtsmæssigt
- i) vedligeholdelse og offentliggørelse af en platform, der kan give mulighed for adgang til og samarbejde om bedste praksis, fungere som et middel til at udbrede kendskabet til eksisterende løsninger, herunder sikkerhedsrammer, og bidrage til at undgå overlapninger og samtidig tilskynde til genanvendelse af løsninger og standarder
- j) modning af nye interoperabilitetstjenester og -værktøjer samt vedligeholdelse og drift af eksisterende interoperabilitetstjenester og -værktøjer på et midlertidigt grundlag
- k) identifikation og fremme af bedste praksis, udarbejdelse af retningslinjer, samordning af interoperabilitetsinitiativer samt tilskyndelse og støtte til grupper, der arbejder med spørgsmål af relevans for spørgsmålet om elektronisk interaktion på tværs af grænser eller sektorer mellem slutbrugere.

Senest den 8. september 2016 udvikler Kommissionen en kommunikationsstrategi, der skal tage sigte på at øge oplysningen og bevidstheden om ISA²-programmet og dets fordele, navnlig over for virksomheder, herunder SMV'er, og borgere, og sikre ISA²-programmets hjemmeside en brugervenlig grænseflade.

*Artikel 4***Generelle principper**

Aktioner, der lanceres eller videreføres under ISA²-programmet, skal:

- a) være anvendelsesbaserede og drevet af identificerede behov og program mål
- b) opfylde følgende principper:
 - nærhed og proportionalitet
 - brugerne i centrum
 - inklusion og tilgængelighed
 - levering af offentlige tjenester på en måde, der modvirker dannelsen af en digital kløft
 - sikkerhed, respekt for privatlivets fred og databeskyttelse
 - flersprogethed
 - administrativ forenkling og modernisering
 - gennemsigtighed
 - bevaring af information
 - åbenhed
 - genanvendelighed og undgåelse af dobbeltarbejde
 - teknologisk neutralitet, løsninger der så vidt muligt er fremtidssikrede, og tilpasningsevne
 - effektivitet og virkning
- c) være fleksible og kunne udvides og anvendes på andre erhvervs- eller politikområder, og
- d) have økonomisk, organisatorisk og teknisk bæredygtighed.

*Artikel 5***Aktioner**

1. Kommissionen gennemfører i samarbejde med medlemsstaterne og i overensstemmelse med artikel 8 de aktioner, der er anført i det rullende arbejdsprogram, jf. artikel 9.
2. Aktioner i form af projekter skal, hvor det er hensigtsmæssigt, bestå af følgende faser:
 - indledning
 - planlægning
 - udførelse
 - afslutning og endelig evaluering
 - overvågning og kontrol.Faserne i et specifikt projekt defineres og specificeres, når aktionen optages i det rullende arbejdsprogram. Kommissionen følger projekters udvikling.
3. Gennemførelsen af ISA²-programmet støttes gennem ledsageforanstaltninger.

*Artikel 6***Støttekriterier**

Alle aktioner skal for at kunne opnå støtte under ISA²-programmet være i overensstemmelse med samtlige nedenstående kriterier:

- a) ISA²-programmets mål som fastlagt i artikel 1, stk. 1
- b) en eller flere af ISA²-programmets aktiviteter som fastlagt i artikel 3
- c) ISA²-programmets generelle principper som fastlagt i artikel 4
- d) finansieringsbetingelserne i artikel 11.

*Artikel 7***Prioritering**

1. Med forbehold af stk. 2 prioriteres alle aktioner, der opfylder støttekriterierne, på grundlag af følgende kriterier:
 - a) aktionens bidrag til interoperabilitetslandskabet, målt ud fra, hvor vigtig og nødvendig den er for at fuldføre interoperabilitetslandskabet i Unionen
 - b) aktionens anvendelsesområde, målt ud fra dens horisontale virkning, når den er afsluttet, hen over de berørte sektorer
 - c) aktionens geografiske udstrækning, målt ud fra antallet af medlemsstater og europæiske offentlige forvaltninger, der er involveret
 - d) aktionens hastende karakter, målt ud fra dens potentielle virkning, og i hvor høj grad der mangler andre finansieringskilder
 - e) aktionens genanvendelighed, målt ud fra, i hvor høj grad dens resultater kan genanvendes
 - f) aktionens genanvendelse af eksisterende fælles rammer og elementer i interoperabilitetsløsninger
 - g) aktionens sammenhæng med EU-initiativer, målt ud fra, i hvor høj grad den samarbejder med og bidrager til EU-initiativer som f.eks. det digitale indre marked.
2. Prioriteringskriterierne omhandlet i stk. 1 er sideordnede. Ved optagelsen i det rullende arbejdsprogram prioriteres støtteberettigede aktioner efter antallet af kriterier, de hver især opfylder.

*Artikel 8***Gennemførelsesregler**

1. Ved gennemførelsen af ISA²-programmet skal der tages behørigt hensyn til EIS og EIF.
2. For at sikre interoperabilitet mellem nationale systemer og EU-informationssystemer specificeres interoperabilitetsløsninger med henvisning til eksisterende og nye europæiske standarder eller offentligt tilgængelige eller åbne specifikationer for udveksling af oplysninger og integration af tjenester.
3. Etablering eller forbedring af interoperabilitetsløsninger skal, hvor dette er relevant, være baseret på eller ledsaget af udveksling af synspunkter, deling af erfaringer samt udveksling og fremme af bedste praksis. Kommissionen skal med dette for øje bringe relevante interesseparter sammen og arrangere konferencer, workshops og andre møder vedrørende spørgsmål, der er omfattet af ISA²-programmet.
4. Ved gennemførelsen af interoperabilitetsløsninger under ISA²-programmet skal der, hvor det er relevant, tages behørigt hensyn til EIRA.

5. Interoperabilitetsløsninger og opdateringer heraf skal, hvor det er relevant, optages i EIC og stilles til rådighed for genanvendelse af europæiske offentlige forvaltninger.
6. Kommissionen skal til enhver tid tilskynde medlemsstaterne til og give dem mulighed for at slutte sig til en aktion eller et projekt på et hvilket som helst trin.
7. For at undgå dobbeltarbejde skal interoperabilitetsløsninger, der finansieres under ISA²-programmet, hvor dette er relevant, anvende resultater fra relevante initiativer på EU- eller medlemsstatsplan som reference og genanvende eksisterende interoperabilitetsløsninger.
8. For at opnå de størst mulige synergier og sikre, at de forskellige indsatser kombineres og supplerer hinanden, koordineres aktionerne, hvor dette er relevant, med andre relevante EU-initiativer.
9. De interoperabilitetsløsninger, der etableres eller forbedres under ISA²-programmet, skal være baseret på deling af erfaringer samt udveksling og fremme af bedste praksis. ISA²-programmet skal fremme opbygningen af fællesskaber omkring rammer og løsninger af fælles interesse med deltagelse af relevante interesseparter, herunder nonprofitorganisationer og universiteter.

Artikel 9

Det rullende arbejdsprogram

1. Senest den 8. juni 2016 vedtager Kommissionen, med henblik på gennemførelse af aktioner, gennemførelsesretsakter til fastsættelse af et rullende arbejdsprogram for hele denne afgørelses anvendelsesperiode. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til ændring af det rullende arbejdsprogram mindst en gang om året.

Det rullende arbejdsprogram anvendes til at identificere, prioritere, dokumentere, udvælge, designe, gennemføre, drive og evaluere aktioner, fremme deres resultater og i givet fald suspendere eller indstille deres finansiering, jf. artikel 11, stk. 5.

2. Aktioner kan optages i det rullende arbejdsprogram, hvis de opfylder betingelserne i artikel 6 og 7.
3. Et projekt, som er iværksat og udviklet under ISA-programmet eller under et andet EU-initiativ, kan optages i det rullende arbejdsprogram, uanset hvilken fase det befinder sig i.

Artikel 10

Budgetbestemmelser

1. Midler frigives, når et projekt eller en løsning i den operationelle fase optages i det rullende arbejdsprogram eller efter vellykket afslutning af en projektfase som fastsat i det rullende arbejdsprogram og eventuelle ændringer af dette.
2. Ændringer af det rullende arbejdsprogram, som vedrører budgettildelinger på over 400 000 EUR pr. aktion, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12, stk. 2.
3. Aktioner under ISA²-programmet kan kræve køb af eksterne tjenester, hvilket er underlagt Unionens udbudsregler som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 11

Finansiering af aktioner

1. Udvikling, etablering og forbedring af fælles rammer og generiske værktøjer finansieres via ISA²-programmet. Anvendelsen af sådanne rammer og værktøjer finansieres af de europæiske offentlige forvaltninger.

2. Udvikling, etablering, modning og forbedring af fælles tjenester finansieres via ISA²-programmet. En centraliseret drift af sådanne tjenester på EU-plan kan også finansieres af ISA²-programmet, i tilfælde hvor en sådan drift tjener Unionens interesser, og dette er behørigt begrundet i det rullende arbejdsprogram. I alle andre tilfælde finansieres brugen af disse tjenester med andre midler.
3. Interoperabilitetsløsninger, der overtages af ISA²-programmet enten for at modne dem eller vedligeholde dem på et midlertidigt grundlag, finansieres via ISA²-programmet, indtil de overtages af andre programmer eller initiativer.
4. Ledsageforanstaltninger finansieres via ISA²-programmet.
5. Finansieringen af en aktion kan suspenderes eller indstilles i overensstemmelse med resultaterne af overvågning og kontrol efter artikel 5 og ud fra en vurdering af, om aktionen fortsat opfylder de identificerede behov, samt af aktionens effektivitet og virkning.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Interoperabilitetsløsninger for Europæiske Offentlige Administrationer (ISA²-Udvalget). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Disse retsakter er gældende i højst seks måneder.

Artikel 13

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen og virkningen af ISA²-programmet med henblik på at vurdere, om dets aktioner fortsat opfylder de identificerede behov. Kommissionen undersøger desuden eventuelle synergier med komplementære EU-programmer.
2. Kommissionen aflægger en gang om året beretning for ISA²-Udvalget, det eller de ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget om ISA²-programmets gennemførelse og resultater.

Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen og genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger i hele Unionen som en del af det rullende arbejdsprogram, der er fastsat i henhold til artikel 9, stk. 1.

3. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering af ISA²-programmet senest den 30. september 2019 og en endelig evaluering senest den 31. december 2021 og meddeler Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af disse evalueringer senest samme datoer. I forbindelse hermed kan Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg indbyde Kommissionen til at fremlægge resultaterne af evalueringerne og besvare spørgsmål fra deres medlemmer.
4. Ved evalueringerne omhandlet i stk. 3 undersøges bl.a. relevansen, effektiviteten, virkningen, nytteværdien, herunder virksomhedernes og borgernes tilfredshed, hvis det er relevant, samt bæredygtigheden af og sammenhængen mellem ISA²-programmets aktioner. Ved den endelige evaluering skal det desuden undersøges, i hvor høj grad ISA²-programmet har nået sine mål som f.eks. genanvendelsen af interoperabilitetsløsninger i hele Unionen, idet der tages særligt hensyn til de behov, de europæiske offentlige forvaltninger har givet udtryk for.

5. Ved evalueringerne vurderes ISA²-programmets resultater i forhold til opfyldelsen af målene i artikel 1, stk. 1, og overholdelsen af principperne i artikel 4, litra b. Opfyldelsen af målene måles navnlig i forhold til antallet af centrale interoperabilitetsfaktorer og antallet af støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger, som er leveret til og anvendes af europæiske offentlige forvaltninger. Indikatorerne for målingen af ISA²-programmets resultater og virkning defineres i det rullende arbejdsprogram.

6. Ved evalueringerne skal det undersøges, hvilke fordele aktionerne har givet Unionen med hensyn til at fremme fælles politikker, identificere potentielle overlapninger og undersøge sammenhængen med områder, der skal forbedres, og kontrollere, om der er synergier med andre EU-initiativer, herunder navnlig CEF.

Evalueringerne skal vurdere relevansen af ISA²-programmets aktioner for lokale og regionale myndigheder med henblik på at forbedre interoperabiliteten i den offentlige forvaltning og effektiviteten af leveringen af offentlige tjenester.

7. Evalueringerne skal, hvor det er relevant, omfatte oplysninger vedrørende:

a) de kvantificer- og kvalificerbare fordele, som interoperabilitetsløsningerne giver ved at sammenkoble IKT med slutbrugernes behov

b) den kvantificer- og kvalificerbare positive effekt af de interoperable IKT-baserede løsninger.

8. Afsluttede eller suspenderede aktioner evalueres under den overordnede programevaluering. De overvåges med hensyn til deres placering i interoperabilitetslandskabet i Europa og evalueres med hensyn til brugernes accept, til udnyttelse og genanvendelighed.

Artikel 14

Internationalt samarbejde

1. ISA²-programmet er åbent for deltagelse af øvrige lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og kandidatlande inden for rammerne af deres respektive aftaler med Unionen.

2. Der bør tilskyndes til samarbejde med andre tredjelande og med internationale organisationer eller organer, navnlig inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskaberne og de østlige partnerskaber, men også i forhold til nabolandene, navnlig landene på Vestbalkan og i Sortehavsregionen. De dermed forbundne omkostninger dækkes ikke af ISA²-programmet.

3. Genanvendelse af ISA²-programmets løsninger i tredjelande skal fremmes, hvor det er relevant.

Artikel 15

Ikke-EU-initiativer

Uden at det berører andre EU-politikker, kan interoperabilitetsløsninger, der etableres eller drives under ISA²-programmet, anvendes i forbindelse med ikke-EU-initiativer til ikkekommercielle formål, forudsat at dette ikke medfører ekstraomkostninger for Unionens almindelige budget, og at Unionens hovedformål med den interoperable løsning ikke derved sættes over styr.

Artikel 16

Databeskyttelse

Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med løsninger drevet under ISA²-programmet skal være i overensstemmelse med principperne og bestemmelserne fastsat i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF samt i forordning (EF) nr. 45/2001.

*Artikel 17***Finansielle bestemmelser**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af ISA²-programmet i anvendelsesperioden er på 130 928 000 EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for grænserne af den flerårige finansielle ramme.
3. Den finansielle tildeling til ISA²-programmet kan også anvendes til at dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som regelmæssigt er nødvendige for forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål.

*Artikel 18***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2020.

Uanset nærværende artikels stk. 2 anvendes artikel 13 fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2021.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand
